

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «για την κύρωση της Σύμβασης των Ένωμένων Έθνων για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το παρόν σχέδιο νόμου επιδιώκεται η νομοθετική κύρωση της Σύμβασης για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών. Η Σύμβαση αυτή υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ένωσμένων Έθνων στις 18 Δεκεμβρίου 1979 και υπογράφηκε από την Ελλάδα στις 2 Μαρτίου 1982, στα Ένωμένα Έθνη.

Δεν είναι τυχαίο που η κύρωση της πιο πάνω Σύμβασης γίνεται σήμερα από τη Χώρα μας. Γιατί παράλληλα τροποποιείται και η νομοθεσία μας (Λοιπικός Κώδικας, Έμπορικός Νόμος κλπ) για να υλοποιηθεί ή συνταγματική επιταγή που καθιερώνει την ισότητα μεταξύ ελλήνων και ελληνίδων, δηλ. την ισότητα ανδρών και γυναικών.

Ειδικότερα η Σύμβαση περιλαμβάνει τα εξής :

— Στο πρώτο άρθρο δίνεται η ακριβής έννοια του όρου «διακρίσεις κατά των γυναικών».

Το άρθρο 2 αναφέρεται στη συμφωνία των συμβαλλομένων κρατών να καταργήσουν τις διακρίσεις κατά των γυναικών με νομοθετικά μέτρα.

Στο άρθρο 3 αναφέρεται η υποχρέωση των συμβαλλομένων κρατών να εξασφαλίσουν με την εσωτερική τους νομοθεσία στις γυναίκες την άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, σε βάση ισότητας με τους άνδρες.

Με το άρθρο 4 διευκρινίζεται ότι τα πρόσκαιρα μέτρα, που τυχόν θα λάβη κάποιο από τα συμβαλλόμενα κράτη και που θα αφορούν την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών, θα πρέπει να καταργηθούν μόλις επιτευχθεί ο αντικειμενικός σκοπός για τον οποίο και τα έλαβαν.

Το άρθρο 5 αναφέρεται στα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα συμβαλλόμενα κράτη, ώστε να τροποποιηθούν τα πρότυπα κοινωνικοπολιτιστικής συμπεριφοράς ανδρών και γυναικών και να εξλειφθούν οι προκαταλήψεις περί κατωτερότητας της γυναίκας ή ανωτερότητας του άνδρα, σε όλους τους κοινωνικούς και οικογενειακούς τομείς.

Με το άρθρο 6 επιβάλλεται η υποχρέωση στα συμβαλλόμενα κράτη να καταστείλουν με νομοθετικά και λοιπά μέτρα το εμπόριο των γυναικών και την εκμετάλλευση της πορνείας γυναικών.

Στα άρθρα 7 και 8 αναφέρεται η υποχρέωση των συμβαλλομένων κρατών να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να παίρνουν μέρος και οι γυναίκες στην πολιτική και δημόσια ζωή της χώρας που κατοικούν υπό ίσους όρους με τους άνδρες και να τους παρέχεται, χωρίς διάκριση λόγω φύλου, η δυνατότητα να εκπροσωπούν τη χώρα τους σε διεθνή κλίμακα.

Με το άρθρο 9 τα συμβαλλόμενα κράτη συμφωνούν να μην υπάρχει διάκριση κατά των γυναικών όσον αφορά την απόκτηση, την αλλαγή ή τη διατήρηση της υπηκοότητάς τους. Δηλαδή η γυναίκα δεν θα υποχρεώνεται να πάρει την υπηκοότητα του συζύγου της, σε περίπτωση που εκείνος είναι άλλοδαχός ή αλλάξει υπηκοότητα.

Το άρθρο 10 αναφέρεται στην υποχρέωση των συμβαλλομένων κρατών να εξασφαλίσουν στις γυναίκες ίσα δικαιώματα με τους άνδρες όσον αφορά την εκπαίδευσή τους, τον επαγγελματικό τους προσανατολισμό, τη χορήγηση υποτροφιών κλπ.

Στο άρθρο 11 αναφέρεται η υποχρέωση των συμβαλλομένων κρατών να εξασφαλίσουν στις γυναίκες ίσα δικαιώματα με τους άνδρες στον τομέα της επαγγελματικής απασχόλησης και ειδικότερα ίδια κριτήρια επιλογής για εργασία, το δικαίωμα της ελεύθερης εκλογής του επαγγέλματος, επαγγελματική εκπαίδευση, ίση αμοιβή, δικαίωμα κοινωνικής ασφάλισης και παροχής συντάξεως, επιδόματος ανεργίας, ασθενείας, αναπηρίας ή γήρατος κλπ.

Επίσης, στο ίδιο άρθρο της Σύμβασης, περιλαμβάνονται και τα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα συμβαλλόμενα κράτη, ώστε να εξασφαλιστεί η μη δυσμενή μεταχείριση των γυναικών στην εργασία τους και στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία λόγω του γάμου τους ή της μητρότητας.

Το άρθρο 12 αφορά την υγειονομική περίθαλψη των γυναικών, που πρέπει να τους παρέχεται χωρίς διάκριση από τους άνδρες.

Το άρθρο 13 αναφέρεται στα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα συμβαλλόμενα κράτη, ώστε να διασφαλιστεί η ισότητα των γυναικών με τους άνδρες όσον αφορά τη συμμετοχή τους στην κοινωνική ζωή του τόπου τους και στις οικονομικές διευκολύνσεις που παρέχονται.

Το άρθρο 14 αναφέρεται στις γυναίκες των αγροτικών περιοχών και στα ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν λόγω της διαφορετικής μεταχείρισής τους από τους άνδρες όσον αφορά την παροχή διευκολύνσεων οικονομικών και επαγγελματικής κατάρτισης.

Στο άρθρο 15 ορίζεται ότι τα συμβαλλόμενα κράτη θα αναγνωρίσουν ρητώς την ισότητα των γυναικών με τους άνδρες ενώπιον του νόμου, την αυτή δικαιοπρακτική ικανότητα, την ίδια δυνατότητα διαχείρισης της περιουσίας και την ελευθερία εκλογής του τόπου της κατοικίας της.

Το άρθρο 16 αναφέρεται στην εξάλειψη των διακρίσεων κατά των γυναικών σε περίπτωση τελέσεως ή λύσεως του γάμου τους, την γέννηση και την ανατροφή των παιδιών τους, το δικαίωμά τους για επιτροπεία, κηδεμονία ή υιοθεσία ανηλίκων, την εκλογή του οικογενειακού επωνύμου που θα φέρουν, την κτήση, διαχείριση και διάθεση της περιουσίας τους κλπ.

Στο άρθρο 17 της Σύμβασης προβλέπεται η σύσταση Έπιτροπής για την εξάλειψη των διακρίσεων κατά των γυναικών από ειδικούς εμπειρογνώμονες, που θα εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία από τα κράτη-μέλη, για τέσσερα χρόνια.

Με το άρθρο 18 τα συμβαλλόμενα κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να στέλνουν στην προβλεπόμενη από το προηγούμενο άρθρο Έπιτροπή εμπειρογνομόνων, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ένωμένων Έθνων, και σε τακτά χρονικά διαστήματα, έκθεση που θα αναφέρουν τα νομοθετικά, δικαστικά, διοικητικά και άλλα μέτρα που έλαβαν για την θέση, σε εφαρμογή των διατάξεων της υπό κύρωση Σύμβασης.

Τα άρθρα 19 έως 22 αναφέρονται στον τρόπο λειτουργίας της Έπιτροπής εμπειρογνομόνων.

Στο άρθρο 23 ορίζεται ρητώς ότι διατάξεις του εσωτερικού δικαίου κάθε μίας από τις συμβαλλόμενες χώρες ή άλλης διεθνούς συμβάσεως, που αφορούν την εξίσωση των γυναικών με τους άνδρες και είναι ακόμη προοδευτικότερες από τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, θα εφαρμόζονται όπως δήποτε γιατί ο επιδιωκόμενος σκοπός θα επιτυγχάνεται έτσι καλύτερα.

Με το άρθρο 24 τα συμβαλλόμενα κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να πάρουν τα κατάλληλα μέτρα για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης.

Τὸ ἄρθρο 25 ἀναφέρεται στὴν ὑπογραφή καὶ ἐπικύρωση τῆς Σύμβασης ἀπὸ τὰ κράτη-μέλη, τὸ δὲ ἄρθρο 26 στὴ δυνατότητα τῶν συμβαλλομένων κρατῶν νὰ ὑποβάλουν πρὸς τὸν Γενικὸ Γραμματέα τῶν Ἐνωμένων Ἐθνῶν αἴτηση γιὰ τὴν ἀναθεώρηση διατάξεων τῆς Σύμβασης.

Τὸ ἄρθρο 27 καθορίζει τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Σύμβασης γιὰ τὰ συμβαλλόμενα κράτη.

Τέλος, τὰ ἄρθρα 28 καὶ 29 τῆς Σύμβασης ἀφοροῦν τὶς ἐπιφυλάξεις πού μποροῦν νὰ προβάλλουν τὰ συμβαλλόμενα κράτη κατὰ τὴν ὑπογραφή ἢ τὴν ἐπικύρωση τῆς Σύμβασης.

Αὐτὰ ἐπιδιώκονται μὲ τὴν κύρωση τῆς Διεθνούς αὐτῆς Σύμβασης πού παρκαλοῦμε νὰ ψηφισθεῖ ἀπὸ τὴ Βουλὴ.

Ἀθήνα, 20 Ἰουλίου 1982

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐξωτερικῶν

Ἐσωτερικῶν

Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Δικαιοσύνης

Γ.Α. ΜΑΓΚΑΚΗΣ